oma issa ellopäiwi. Ei wõi ma praego sedda tööd kahhetseda, ehk mul kül kiusatus sest tõuseb. Kriimsilm ja Messikäp, kaks täitmata ahned, istowad kui austatud nõumehhed kuninga kõrwas. Agga Reinowadder! waene mehhike, kes oma issa kuninga peastmise innaks ärraandis, saab ohhelikko silmuse ja wõlla samba selle eest tänoks! — Kus weel teisi nisuggusi mehhi leida, kes teie kuninglikko ellopäiwile jätkust eñast ärrasalgawad ja hääl meelel surma lähhewad kui miña?« —

Kuningas ja kuningana, möllemad liigrahha ahned, akkasid sallanõu piddama, kudda enne Reinowadderi surma kaddund Kallewi-poea ennemuistese warra endale wõiksid pärrida. Nemad astusid teistest kõrwale, üidsid Reinowadderi enda ette ja küssisid sallamahti: Tunnistage ülles, kus suur warrandus peidus seisab? Reinowadder wastas: »Mis kasso keña warra juhhatamiseſt mulle tõuseb? Kuningas möistab mind kohto läbbi surma ja miña pean selle eest temale kasso saatma! Ussute oñetegi kindlamast miño waenlasi, neid wargaid ning röwlid, kes mind taggakiusawad, kui miño truust!« ««Ei, armas Reinowadder!«« ütles kuningana ««ei se pea ial mitte sündima! Miño kuninglik issand kingib teile ello ja lubbab möda läinud aega ärraunnustada, kui meile rahhaauko üllestunnistate; tema kuninglik südda pörab eldusele ja ei olle eñam teie ülle suggogi wihhane. Ellagem ebdespiddi mõist-

likkomalt, piddage teiste ellajadega rahho ja jäge meile truiks sullaseks.«« Reinowadder kostis: »Armoline eñand, palloge kuningat, et wõttaks wandega teie tõutust miño wasto tõeks tehha, ja endised kurjad tööd ning eksitused opis ärraunnustaks: siis lubban teile suremat warra kui praego kellelgi kuningal on pärranduseks.« Ärge uskuge, armas abbikasa tema walle juttu! üidis kuningas. Mis tema warguseſt, walleſt ehk röwimiseſt tunnistab, sedda wõite kui tahhate uskuda, seſt suremat wallelikko Mailmas weel ei olle nähtud kui Reinowadder! Kuningana kostis: »Tõsſi kül, et tema endine ellokäik laituse wäärt ja köwwerik on, mis meile uskumist kelab; siiski peame meeletulletama, kui suurt kasso ta meile sellega satis, et oma issa, lelle ja teised liggi suggulased meie kassoks ohwerdas, ja nende kurjad nõupiddamised meile awwalikkuks tõstis.« Kuningas ütles: Kui arwate et elduse näitmiseſt meile suremat kahjo ei tõuse, siis tahhan sekord Reinowadderi kurjad tööd andeks anda. Ükskord weel, agga se on wiimne kord, tahhan tema juttu uskuda! tulletage Reinowadderile sedda meele: et ma oma kuninglikko abbeme peale wannun! kui tema eddespiddi üllekohhut teeb ehk wallestab, siis peab tema miño terrawaid küsi tundma sama, ja köik tema suggowõssa pölweſt pölweni.

Kui Reinowadder kuninga teisiti mõtteid tähhele pañi, wõttis ta südda julguſt ja tema ütles: »Ar-

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1133